

begeistrede en Købstadrepræsentant, at hans Vælgere skulle betale mere, for at nogle andre Vælgere skulde betale mindre. Desuden, til at hævde dette Retfærdighedskrav har der jo altid været Rigsdagsmænd nok; jeg udkrævedes ikke dertil. Men det, hvorfor jeg altid har omfattet dette hele Spørgsmaal med megen Sympati, er disse Lovforslags anden Side, det, at de lige fra først af betegnede det første alvorlige Skridt paa den eneste gangbare Vej til at faa en Reform af det kommunale Skattevæsen og det et alvorligt Skridt og et i mange Henseender vellykket Skridt.

Nu kan jeg ikke nægte — jeg vil tale ganske aabent om denne Ting — at saaledes som Lovene foreligge til endelig Vedtagelse, behage de mig fra det Synspunkt mindre, end de have gjort det paa et vist tidligere Tidspunkt. Dette fragaar jeg ikke. Det er blevet sagt under disse Forhandlinger, at den nuværende Form, som Skattelovene foreligge i, er den bedste, som i nogen Sinds have foreligget i. Denne Opfattelse kan jeg ikke give min Tilslutning. Der vil man jo først og fremmest fæste sig ved det Spørgsmaal: hvilke Ofre Staten bringer over for Kommunerne, hvilket Tilskud Staten yder de enkelte kommunale Samfund. Jeg tilstaar, dette er ikke for mig et Hovedpunkt. Thi det er jo til syvende og sidst et Spørgsmaal, som maa afhænge af Statskassens Tilstand. Statskassen har jo dog, i Grunden set, ingen andre at holde sig til for at faa sine Indtægter end just de samme Skatteydere, som Kommunerne have. Vi ere ude over den Tid, da danske Vikingskibe kunde bringe Krigsrov hjem til Danmark. Vi have ingen rige Kolonier at udsuge. Det maa anses som umoralsk at spille i udenlandske Lotterier eller i Monte Carlo. Under saadanne Omstændigheder kan jo Staten kun skaffe sig Indtægter gennem at paalægge Borgerne Skat, og at paalægge højere Skat for at give Kommunerne højere Tilskud synes paa Forhaand ikke nogen sær forstandig Fremgangsmaade.

Naar vi anerkende, at Statskassens Stilling er saa vanskelig, som den er, kunne vi ikke stille større Krav til den eller bebrejde Skattelovene, at de faa et Indhold, som er mindre gunstigt for Kommunerne og derigennem for Kommunernes Skatteydere, end man kunde ønske. En anden Ting er jo, saaledes som jeg fik Lejlighed til at bemærke i en kort Replik til den ærede Indenrigsminister under 1ste Behandling af disse Love, at for saa vidt man kan sige, at det er Tiendelovens

Gennemførelse, der nødvendigvis gør dette for Kommunerne ugunstige Resultat; kan man, som jeg unægtelig har det, nære Tvivl om den Lovgivervisdom, der gør det nødvendigt just i et Øjeblik, da Statskassens Stilling er mindre gunstig, at skulle gennemføre denne Lov samtidig med de foreliggende Skattelove. Og de af mine Vælgere, som af den Grund komme til at betale mere i Skat, ville kunne knurre derover, ville med nogen Føje kunne beklage sig derover. Jeg vil dog gerne bede om, at man ikke overdriver paa dette Punkt. Forholdet er jo dog det, at selv om man vilde være saa hensynsløs at paastaa, hvad jo er ganske urigtigt, at al den Mertynge, der vil komme til at falde paa Skatteyderne i Byerne, skyldtes Tiendelovens Gennemførelse, saa er det jo dog ikke saa overvældende meget mere Byrde, der vil komme til at falde paa dem, og det vil navnlig være et forholdsvis ringe Antal af Købstadskatteydere og af kjøbenhavnske Skatteydere, for hvem den vil være sært følelig.

Forholdet er jo det, at tager man det Tilfælde, som ligger nærmest, og hvor man begynder at interessere sig for en Skatteyder, nemlig en Familiefader med nogle Børn, mindst 2 Børn, saa vil man jo se, at en kjøbenhavnsk Skatteyder, som er i den Stilling, paa Skattetrinene 800, 1,000 og 1,200 Kr. efter den Ordning, der er truffet, vil komme til at betale, sammenlagt i Statsskat og Kommuneskat, mindre, end han nu gør i Kommuneskat til Københavns Kommune. Men Skatteyderne paa disse 3 Skattetrin, 800, 1,000 og 1,200 Kr., ere efter de sidst offentliggjorte Skattelister 43,000 her i Kjøbenhavn af 71,000 Skatteydere. Det er 60 pCt., hvor Familiefædre ville komme til at betale mindre i Skat end nu. Det første Trin, hvor der altsaa bliver Tale om en lille Merudgift, er 1,400 Kr. Indtægt. Skatteydere paa dette Trin ville komme til at betale, som Familiefædre med 2 Børn, 70 Øre mere om Aaret i Skat, sammenlagt Kommune- og Statsskat. Al Ære for 70 Øre! Jeg priser de Skatteydere, som lægge Mærke til ogsaa de smaa Byrder, som man lægger paa dem, og for saa vidt en af mine Vælgere kom til mig og spurgte, om jeg virkelig var fornøjet med, at han skulde betale 70 Øre, for at den meget omtalte Grev A. eller Baron B. kunde faa sin Tiende afløst paa urimelig høje Vilkaar, saa vil jeg sige til min Vælger: Nej, det er jeg ikke, det skal du protestere imod, og det skal din Rigsdagsmand ogsaa lade være at